

Z kapitola 19.

[1] Pro předního zpěváka. Žalm Davidův. [2] Nebesa vypravují o Boží slávě, obloha hovoří o díle jeho rukou. [3] Svoji řeč předává jeden den druhému, noc noci sděluje poznatky. [4] Není to řeč lidská, nejsou to slova, takový hlas od nich nelze slyšet. [5] Jejich tón zvučí celičkou zemí, zní jejich hovor po širém světě. Bůh slunci na nebi postavil stan. [6] Ono jak ženich z komnaty vyjde, vesele jako rek, když běží k cíli. [7] Vychází na jednom okraji nebes, probíhá obloukem k druhému konci a nic se neskrýje před jeho žářem. [8] Hospodinův zákon je dokonalý, udržuje při životě. Hospodinovo svědectví je pravdivé, nezkušený jím zmoudří. [9] Hospodinova ustanovení jsou přímá, jsou pro radost v srdci. Hospodinovo přikázání je ryzí, dává očím světlo. [10] Hospodinova bázeň je čistá, obstojí navždy. Hospodinovy řády jsou pravda, jsou nejvyšší spravedlivé, [11] nad zlato vzácnější, nad množství ryzího zlata, sladší než med, než včelí med z plástve. [12] Jsou poučením i pro tvého služebníka, když na ně dbá, má odměnu hojnou. [13] Kdo může rozpoznat bludy? Zprošť mě i vin, jež jsou mi skryty. [14] Též před opovázlivci chraň svého služebníka, nedopusť, aby mi vládli. Pak budu bez vady a shledán čistý, prost množství nevěrností. [15] Kéž se ti líbí řeč mých úst i to, o čem rozjímám v srdci, Hospodine, má skálo, vykupiteli můj!